

Istoria Capelei San Miguel
401 Old Santa Fe Trail, Santa Fe NM
87501

www.sanmiguelchapelsantafe.org

Unul dintre cele mai importante, dar totuși trecute cu vederea, situri istorice naționale, Capela San Miguel este cea mai veche structură religioasă catolică din Statele Unite continentale. Construită cam în aceeași perioadă cu fondarea orașului Santa, în jurul anului 1610, Capela San Miguel se află pe **fundația sa originală**, peste o locuință indiană pueblo (aproximativ 1300). Este situată la intersecția dintre Old Santa Fe Trail, El Camino Real și Spanish Trail. Capela a început ca un altar dedicat Sfântului Mihail Arhanghelul și a servit drept loc de cult catolic pentru indigenii mexicani, misionari franciscani, conchistadori spanioli și indienii Pueblo. Se credea că construcția originală avea formă dreptunghiulară și era compusă dintr-o podea de pământ și un acoperiș de lut.

Capela a fost cel mai probabil construită de populația indigenă din provincia Tlaxcala (Tlas - cal '-a), Mexic, care a venit în New Mexico ca catolici, aliați spanioli și coloniști. Aceștia au construit capela pentru ei înșiși și pentru soldații spanioli sub îndrumarea franciscanilor. Capela este situată în districtul **Barrio de Analco** , care înseamnă „cealaltă parte a râului” în limba nautl . Districtul se află la 2 ½ blocuri sud de Piață și este locul unde lucrau și trăiau non-spaniolii. Biserica a fost parțial distrusă în 1640 de mâna lui Luis de Rojas, un guvernator provincial care se certa cu autoritățile bisericești.

San Miguel a fost ținta **Revoltei Pueblo din 1680**, ca bază pentru aliații spanioli. Acoperișul a fost ars , iar o parte din pereți au fost avariați. Toți cei care se ascundeau în capelă au pierit. A fost un atac concertat care i-a împins pe spanioli până în sud, până în El Paso, într-un exil de 12 ani. În 1692-1693, **guvernatorul general Don De Vargas** s-a luptat să se întoarcă la Santa Fe și a repopulat zona pentru spanioli. A doua reconstrucție a orașului San Miguel a fost finalizată în 1710.

În 1798, primarul orașului Santa Fe, **José Antonio Ortiz**, a finanțat reparații majore și construcția frumosului paravan al altarului, Retablo (altar de tabără), care este un exemplu al arhitecturii coloniale spaniole realizate de „**Laguna Santero**” , un artist anonim, dar extrem de influent, care a lucrat în New Mexico între 1796 și 1808. „Coloanele solomonice” răsucite de pe ambele părți sunt considerate a fi primele exemple din New Mexico și sunt foarte tipice pentru Laguna Santero.

În 1848, la capelă a fost adăugat un turn cu clopotniță cu trei niveluri, iar în 1856, clopotul San José, care cântărește 380 de kilograme, a fost adăugat turnului.

În 1859, **Arhiepiscopul Lamy** a însărcinat **Frații Creștini La Sallian** **pentru a înființa o școală pentru băieți**. O clădire cu trei etaje, numită acum Clădirea Lamy, a fost construită în apropiere de San Miguel, care a găzduit în cele din urmă elevii din cămin între 1859 și 1968. Etajul al treilea nu mai există din cauza unui incendiu din 1926, iar clădirea Lamy a primit statutul de District Istoric din Registrul Național în 1975. Liceul St. Micheal a folosit capela

În această perioadă și este încă mândrul proprietar și îngrijitor al acestei comori istorice. În 1872, o furtună oribilă a distrus cele două niveluri ale turnului și a doborât Clopotul San Jose la pământ, lăsându-l fie spart în bucăți, fie crăpat. Acesta se află în interiorul capelei din 1895. Originile sale sunt necunoscute.

În perioada 1887-1889, capela construită 100% din chirpici avea nevoie de reparații serioase. Din cauza lipsei de fonduri și forță de muncă, urma să fie distrusă. Sătenii s-au unit și, drept cadou, au construit contraforturi de piatră pentru a sprijini zidurile din chirpici și un acoperiș din gudron și pietriș pentru a înlocui vechiul acoperiș din lut. Doi ani mai târziu, au fost adăugați contraforturi la peretele nordic. Frații Creștini au adăugat o podea de lemn la un metru deasupra podelei de pământ, o balustradă pentru comuniune și o ușă mare la intrarea vestică. **Așa a început tradiția seculară de sprijin comunitar, care este încă în practică și astăzi!**

În 1955, dna Elizabeth Boyd (o curatoare de artă din perioada colonială spaniolă) a inițiat o restaurare a frumosului Retablo (altar) și a îndepărtat cinci straturi de vopsea albă care fuseseră folosite pentru a acoperi funinginea și murdăria de pe Retablo. Podeaua originală de pământ și treptele sanctuarului de dincolo de balustrada de comuniune pot fi acum văzute prin ferestrele din plexiglas ale podelei altarului. Multe rămășițe de lemn de la constructorii capelei din 1610 și bucăți de ceramică au fost descoperite îngropate sub biserică folosind un radar de penetrare a solului.

Señor Roman Rochas, mexican, a sculptat **cele 14 frumoase stații de cruce din lemn de pin în 1957**, ca dar în schimbul bunătații arătate de Fratele Creștin în timpul unei boli. Celelalte daruri ale lui Rocha se află la reședința Fraților de la Liceul St. Michael.

În 2008, Liceul St. Michael a încheiat o colaborare cu Cornerstones Community Partnerships, organizată de directorul emerit David K. Blackman, pentru conservarea Capelei San Miguel. Cornerstones este renumită pentru conservarea, restaurarea și întreținerea clădirilor vechi din chirpici din nordul statului New Mexico. În 2010, stucul din ciment Portland a fost îndepărtat, chirpiciul a fost reparat și s-a aplicat un strat de finisaj din tencuială din chirpici. În primăvara anului 2020, un alt perete exterior al capelei a fost restaurat și conservat cu tencuială din chirpici și var. Un videoclip al acestui proces poate fi vizionat pe site-ul capelei.

Originile **clopotului San José** sunt necunoscute. Legenda și tradiția orală spun că acesta a fost turnat în Spania pentru a comemora o victorie creștină asupra maurilor. Clopotul a traversat oceanul și a ajuns în Mexic, unde **Señora Loretta Ortiz, soția primarului**, a cumpărat clopotul din Vera Cruz și l-a adus la Santa Fe. O altă legendă spune că clopotul a fost turnat în nisip, în New Mexico.

Pe peretele din stânga al altarului se află o pictură a **Maicii Domnului a Ajutorului Veșnic**, o icoană bizantină din secolul al XV-lea. Icoana originală se află în biserica Sfântul Alfons de Liquori din Roma.

LUCRĂRI DE ARTĂ PE PARAVANUL

ALTARULUI - detalii mai jos (De la stânga la dreapta, de jos în sus, pentru privitori) #1-9 începând de sus, de la stânga la dreapta.

Ovale din Vicereatul Noii Spanii, secolul al XVIII-^{lea}.

Oval #1 : Sfânta Tereza de Avila/Santa Tereza

Pictura nr. 2: (Centru sus) Arhanghelul Mihail/San Miguel (New Mexico, cca. 1755, restaurată)

O lucrare timpurie a artistului, cartografului și liderului civic de origine spaniolă Bernardo Miera y Pacheco (1713-1785, comandată și dăruită Capelei de către patronul Manuel Saenz de Garvisu)

Ovalul nr. 3 Sfânta Clara de Assisi/ Santa Clara

(Contemporană a Sfântului Francisc și co-fondatoare a ordinului franciscan de călugărițe, Clarisele (Acest portret a fost identificat anterior ca fiind Santa Gertrudis/Gertrude cea Mare a Germaniei)

Ovalul nr. 4: Sfântul Francisc de Assisi/San Francisco

Pictura nr. 5 : Hristos Nazarineanul/Isus Nazareno (Noua Spanie, secolul al XIX-lea restaurat)

Ovalul nr. 4:

Sfântul Ludovic al IX-lea, rege al Franței/San Luis Rey.

Bulto #7: sfânt neidentificat, New Mexico, XIX. Posibil Sfânta Gertruda sau Sfântul Francisc.

Bulto #2: Arhanghelul Mihail/San Miguel, Noua Spanie, XVIII

Bulto #3: probabil Saint Anthony/San Antonio sau Saint Roche (Roque). New Mexico, începutul XIX.

